

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. II. Characteri sacerdotali annexa debet esse charitas, tanquam
summe necessaria Ecclesiasticis

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

Caput Secundum.

*Characteri Sacerdotali annexa debet esse
Charitas tanquam summè necessaria
Ecclesiasticis.*

Virtutum omnium Regina est Charitas,
quæ indivisibiliter adhærere debet Sa-
cerdotali characteri, atque hinc in consecra-
tionis nostre, dum casulam nobis imposuit E-
piscopus hinc usus est formalibus: *Accipe ve-
stem Sacerdotalem, per quam Charitas intelli-
gitur.* Blesensis quoque in una Synodo sess. 41.
loquens de Planeta dicit: *Planeta, quæ ca-
sulam dicitur, quæ totum circumdat & protegit,
& ceteris supereminet, hac Charitas, de qua
dicit Apostolus, adhuc supereminentiorem viam
vobis demonstro.* Similiter etiam Superpelli-
cium, vestis Clericis adeo familiaris, juxta
Durandum in Rationa^{li} Divinorum officiorū
lib. 3 cap. 1, eandem virtutem exprimit: *Per
sui latitudinem congruè Charitatem designat,
& ideo aptè ante omnes alias vestes sacras sapè
induitur.* Hinc est quod S. Petrus, universalis
Ecclesiæ caput, supra omnem rem aliam, sin-
gulariter nobis recommendet Charita-
tem: *Ante omnia autem mutua in vo-
bismet ipsis Charitatem continuam habentes,
quia*

Veritas

de castis

et

quia Charitas operit multitudinem peccatorum Charit.
 Cap. 4. v. 8. Retineri hinc non debet hinc. I
 quædam, in vitis Sanctorum Patrum retinet, d
 strata propositoque huic summè accom
 data. 2. Part. parag. 12. Monachus quidam ut acc
 nomine Theodorus, persuasus tandem post s
 gradum Sacerdotalem assumeret, non cendit
 stante, quod diu fortiterq; restitisset, respos non
 dit se per orationem velle explorare divinitavit
 voluntatem, in qua dum aliquamdiu per se conser
 fet, apparuit illi ignea columna, audivitque qu
 vocem dicentem sibi: *Si instar columna hinc Sacerd
 igne flagras Charitatis, ministerio fungere etia
 Diaconatus.* Tam verum est virtutem hinc ill
 esse inseparabilem à ministerio sacerdotale, ta
 ut Hugo à S. Victore in quadam synodo precept
 orando dixerit: *Qui cum aliis virtutibus Ioan. 15.
 Charitatem habet, sacerdos est; & qui etiam eritis,
 lias sine ista habet, Sacerdos non est serm. 16. Moan. 13.
 vest.* Pro firmando ac ampliando conceptu
 hoc nostro, observationem quandam adtempo
 S. Gregorius Papa homil. 17. in eu. desumpsit illi A
 ex quodam veteris legis mysterio, quo Dabat ad
 voluit, ut cortinæ Tabernaculi, per quas ferentia
 clesiastici designantur, essent de cocco Christi
 tincto: *In ornamento Tabernaculi bis tinctum De insi.
 coccus offerri precipitur, ut ante Dei cocetiam E
 Opopulu*

Charitas nostra Dei, & proximi amore colere-
 tur. Estque hic ignis ille, quem ut accende-
 ret, de cœlis in terram descendit Filius Dei:
 Ignem veni mittere in terram, & quid volo, ni-
 qui, ut accendatur & ardeat? Luc. 12. v. 49. Et ut
 post suum in cœlos abitum, beatum illud in-
 tendium, faustus ille ignis in fidelium cordi-
 bus non extingueretur, nos Presbyteros de-
 designavit ac constituit, ad illum non solum
 conservandum, sed etiam augendum; Ideo-
 que quam primum Apostolos ordinaverat
 sacerdotes, inculcavit ipsis, & consequen-
 ter etiam nobis illorum successoribus, sum-
 mus ille Sacerdos præceptum aliquod singu-
 lare, tanquam suum ac unicè propriū: *Hoc est
 præceptum meum, ut diligatis invicem &c.*
*In hoc cognoscet, quod discipuli mei
 etiam eritis, si dilectionem habueritis ad invicem.*
 1. Jo. 13. v. 35. Nec debet se noster ille amor
 restringere ad personarum qualitates, aut
 ad temporum subijci revolutioni, sed similis es-
 se illi Apostoli, qui se indifferenter extendere
 solent ad omnes, & ad cunctas temporum dif-
 ferentias: *Factus sum omnibus omnia, ut
 lucrifacerem.* Petrus Blefensis,
 De insi. Epi. c. 4. non solum Sacerdotes, sed
 etiam Episcopos instruit quomodo sese erga
 populum gerere debeant: *Tute omnibus ex-
 hibe,*

Veni

Veni
deusVeni
deus

hibe, cogitans te omnium servum; nec
 sed cunctis genitum te vivere credas, datum
 doctis Doctorem, Consolatorem pauperum
 latium oppressorum, Patrem orphanorum,
 fensorem viduarum, & omnibus debitorem.
 cta Apostolorum repræsentant nobis in
 sona sancti Stephani Proto-Martyris ex
 plum vivum, ac excellentissimum, quant
 pra cunctos pollere debeant Charitate S
 Ministri. Fungebatur ille in Ecclesia ad
 nascente, spectabili Archidiaconatus m
 re, semper operabatur indefessus, contin
 miracula faciebat ac prodigia: *Faciebat pro
 gia, & signa magna in populo, Act. 6. v. 8.* Do
 tus erat sapientiâ, ac facundiâ admirabili
 ut, *Non poterant resistere spiritui, & sapien
 qui loquebatur. ibid. v. 10.* Nihilominus, co
 formiter toti Apostolico Collegio, sese co
 tinuo exercebat, ac indefinenter occupaba
 operibus Charitatis, viduis succurrendo, m
 stros consolando, pauperes sublevando
 volens per hoc, cum Apostolis reliquis, m
 quam à Spiritu Sancto specialissimè illum
 tis, subsequentiâ cuncta sæcula instruere
 docere, quod Hierarchiæ Ecclesiasticæ, s
 omnia Charitas debetur, quod est vinculum
 fectionis. S. Gregorius Papa, *Hom. 14. in E*
 tanquam visceribus Charitatis præditus,

cet nos, quomodo virtutem illam exercere
 debeamus: *Apposita est nobis forma, cui impri-*
matur; primum est exteriora bona ovibus
Christi misericorditer impendere; postremo si
neceffe fuerit, mortem pro iisdem fortiter mini-
strare. Ergo, ut quis veram habeat Charitatē,
 oportet ut inter pauperes distribuat redditus
 suos, maximē quos ex Ecclesiasticis percipit
 beneficiis, quique ipsi ad propriam supersunt
 sustentationem, in eumq; tantum finem, juxta
 S. Ambrosii doctrinam *l. 2. offic. c. 28. gaudent*
redditis Clerici: Aurum Ecclesia habet, non
ut seruet, sed ut erogat in necessitatibus. Nec
 defuerunt ullo unquam tempore in Ecclesia
 Prælati summa, ac prælucente Charitate prædi-
 ti, qui absq; ullo sui, suorumq; comōdorum
 respectu, inter miseram ac desolatam plebem
 distribuerunt, quidquid habebant. S. Hiero-
 nymus scribit ad Rusticum de quodā sancto
 Episcopo sequentia: *S. Exuperius Tholosa Epi-*
scopus, vidua Sareptensis imitator, esuriens pa-
scit alios, & ore pallente jejuniis, fame torquetur
aliena, omnemque substantiam Christi pauperi-
bus erogavit. Elapso sæculo, S. Carolus, cujus
 natales, ac divitiæ passim omnibus notæ sunt,
 solo sæpè contentus fuit pane, etiam proprio
 lecto inter paupere distributo, dum ille
 deinceps solo assere esset contentus.

Alia

Veni

Veni
de castroVeni
de castro

Alia inter mysteria, ob quæ nos Deum, rum,
 titulo lucis insignivit, *vos estis lux mundi* etern
 & hoc unum esse persuasum mihi habet. Si ergo
 quod sicut in montium asperorum ac in confu
 lium visceribus lux solis aurum, argenteo verfi
 aliaque metalla generat, prout Plinius ad inf
 c. 4. attestatur, eadem nos proportionibus res; u
 amore, ac charitate erga proximum per dunt
 trare debeamus loca inaccessa, ad erudiendum
 victui necessaria portanda, & pauperum comp
 desolatos sustentandos. Illud unum avertit
 potioribus ac primariis signis Charitatis cum r
 in similibus Misericordiæ operibus subleventur
 tiam suam suosque redditus impendere. Id
 que ipsum persuadere intendebat, succo abid. a
 Clero insinuare. Augustinus, *serm. 15. de* quod
 dum eidem hunc in modum concionaretur suis su
Stercus non loco suo positum, immundam is an
cit domum, loco suo positum, fertilem frequ
agrum. Sicuti simus, & hujusmodi pur primè
 dæ sordes, si in domo aliqua relinquuntur nibus
 eandem pedore suo inficiunt, omnem ab eo
 meliorem ac pretiosorem suppellectilem malæ
 corrumpunt; si autem foras efferantur ipsis n
 agros, aut ad hortos, copiosis replent tutelæ
 naria frumentis, ac delicatis ornant men ac lab
 fructibus; eodem modo bona tempora diam,
 stercora reputantur respectu bonorum feram

rum, quæ nos manent, in Paradiso, funque
æterna; *omnia arbitratus sum ut stercora;*
Si ergo Ecclesiastici terrena bona hæc solum
consumant in jocis, lusibus, crapulis, di-
versionibus, ad nihil aliud ipsis serviunt, nisi
ad inficiendum ac perdendum suos possesso-
res; ubi autem in opera charitatis impen-
duntur, in solatium pauperum, in benefi-
cium afflictæ plebis, ditant animas bonis in-
comprehensibilibus, longiusque à nobis
avertunt tetrum illum oderem, qui tanto
cum ministerii nostri detrimento, sapius of-
fendit sæcularium nares.

Idem S. Gregorius ulterius progreditur,
ibid. a hujusmodi format argumentum,
quod fortiter stringit: *Qui non dat pro ovibus
suis substantiam suam, quomodo daturus est, pro
anis animam suam?* In Plutarcho *Lib. in princ.*
frequ. legimus similitudinem quandam ap-
primè hic convenientem: Loquitur is de ea-
nibus ad gregis custodiam deputatis, utque
ab eodem feras abigant, aut cujuscumque
malæ bestię invasionem avertant, qui sibi
ipsis nullatenus timent, sed solum agnellis
tutelæ ipsorum commissis: *Canes nocturnam
ac laboriosam agentes ovium in septis custo-
diam, simul atque trucem aliquam audierint
feram, timent non sibi, sed his, quos custo-
diunt.*

V. A. N. S. I.

V. A. N. S. I.

V. A. N. S. I.

diunt. Non ita plures ex Ecclesiasticis vita, u
 qui licet ab æterno Patre destinati sint ^{an. 6.1.} curam animarum, aut negligentes ac ^{magnu}
 dormiunt super molles plumas, aut ad ^{mag} vinca
 mum levissimumque feræ rugitum turp deo ver
 trepidèque suos movent humeros, nunc comp
 magis solliciti de vita sua propria, quam ^{tas for}
 commissarum sibi ovium salute, ac in ^{alcesce}
 mitate. *Bonus Pastor animam suam diligit amor no*
ovibus suis, mercenarius autem, & qui nocet S.
Pastor, videt lupum venientem, & solum
 prout de bonis ac malis Pastoribus testat ^{tractica}
 reliquit æterna veritas. Ignavus vita ^{uit: Pa}
 dendæ timor pro salute animarum, indigne laude
 est pectore Sacerdotali, cum illam in eo Pap
 bili mortis necessitate, fors paucam ^{infra am ista}
 menta terminare debeamus, quanto ^{centissim}
 melius est generosa resolutione, violenter ^{intelligit}
 illam claudere, ac offerre in victimam, ^{sololatr}
 amore proximi? *Quid ergo vereris* (^{ira ora mar}
 date loquitur Blesensis *ibid.*) *pro eo ponem prout i*
tam brevem, fragilem, & incertam, quæ ilati, a
lex mortis in proximo exactura est, & in Claud.
etiam salubriter posset offerre devotio? Ad Conclud
 in corde Ecclesiastici debet esse tam ^{cois: Vi}
 stans, tam generosus, tam impavidus, ^{amoris,}
 liaque de se edere signa, ut omnem ^{penitum ho}
 expellat timorem, nihilique faciat ^{prettas dilig}

vita, ut vult S. P. Augustinus Tract. 123. in lo-
 i. Amorem, qui pascit oves in tam
 magnum spiritualem debet crescere ardorem,
 vincat etiam mortis naturalem timorem:
 vera charitas, ex doctrina sancti Joannis,
 incompatibilis est cum timore: Perfecta cha-
 ritas foras mittit timorem, Ioan. 4. facitque
 vincere mortis amaritudinem, siquidem,
 amor non sentit amaritudines, prout alibi
 docet S. Augustinus lib. 13. Confess. Illud ipsum
 optime pro nostro exemplo ac instructione
 tractavit, cui primo omnium dictum
 vitæ patet: *Pasce oves meas*; hoc enim modo ipsum
 laudem ejus alloquitur, ac deprædicat S.
 in eo Papa: *serm. in nat. Apost. Pet. & Pauli. Syl-*
fractam istam frementium bestiarum, & turbu-
to ventissima profunditatis Oceanum (Romam
violenter intelligit, tunc temporis superstitionis, ac i-
am, idololatricæ nidum) constantior quam cum su-
tra mare gradereris, ingrederis: Nunquid
prout interrogat S. Pontifex) aut judicio
lati, aut sevitiâ Judæorum minor erat, vel
in Claudio potestus, vel in Nerone crudelitas?
 Concludit postea dignissimis hisce ver-
 am cois: *Vincebat ergo materiam formidinis, vis*
amoris, nec estimabas terrori cedendum,
periculum horum saluti consulis, quos suscepe-
preas diligendos. Hunc autem intrepida
 G cha-

VERASI

Veras
de...
...

...

charitatis affectum, jam tum profecto con-
 ras, quando professio tui amoris in Domini
 trina interrogationis est solidata myste-
 Quod si facedus incidat in populum
 lutum, ac lientiosum, opus ei erit,
 bitque magna charitate, ut perfectam
 ducat reformationem, siquidem modum
 quo ignis stipites, truncos comburit
 nas, aptior est ad expurgandam sylvam
 saltum, quam ad excolendam vineam,
 to enim melius in illa proceditur suavit-
 multoque amplius operatur ac proficit
 ritas, dum dulci quadam violentia
 animis tollit abusus, resecat scandala,
 lit vitia, ac insensibiliter in hominum
 instillat pietatem. Docet tandem
 ille ac amore Dei plenus ac æstuans
 dus, *Serm 25. in Cant.* quibus charitati
 feceribus præditi esse debeamus erga homi-
 hac saluberrima ac elegante instructione
scite, subditorum matres vos esse debere,
minos; studere magis amari, quam matri-
si interdum severitate opus est, paterna sus-
pendite verbera, producite ubera.

